

Skatteministeriet

24. maj 2017
J.nr. 2017 - 1440

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 212 - Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven, lov om kommunal ejendomsskat, ejendomsværdiskatteloven og forskellige andre love.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 4 af 23. maj 2017.

Karsten Lauritzen

/ Camilla Christensen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 22. maj 2017 fra LETT Advokatpartnerselskab, jf. L 212 - bilag 8.

Svar

Advokat Thomas Bookers henvendelse, jf. bilag 8, vedrører den foreslåede ændring af lov om kommunal ejendomsskat, hvorefter der fremover ikke skal kunne opkræves dækningsafgift af offentligt ejede skov- og landbrugsejendomme.

Advokaten anfører indledningsvis, at lovforslaget vil indebære, at de mere end 35 kommuner, som advokaten repræsenterer, ikke længere vil kunne opkræve dækningsafgift af de statsskove, der er beliggende i kommunerne.

Ifølge advokaten er forslaget problematisk, idet alle kommuner som udgangspunkt skal opkræve offentlig dækningsafgift af ejendomme, som ejes af det offentlige.

Advokaten anfører, at forslaget medfører en urimelig forskelsbehandling af kommuner med offentlige ejendomme i form af skovejendomme og kommuner med andre offentlige ejendomme. Det skyldes ifølge advokaten, at de kommuner, som tilfældigvis har en stor andel af offentligt ejede skovejendomme i kommunen, straffes (i form af mistet skatteprovenu), mens de kommuner, som tilfældigvis har andre offentlige ejendomme, kan fortsætte med at opkræve offentlig dækningsafgift.

Det anføres videre, at de kommuner, som særligt rammes hårdt af lovændringen, er kommunerne i Sønderjylland, Midt- og Vestjylland og Nordjylland, mens kommunerne omkring de store byer stort set ikke vil blive berørt.

Advokaten foreslår på den baggrund, at den relevante del af lovforslaget ikke vedtages, eller alternativt at de kommuner, som med lovændringen ikke længere vil kunne opkræve offentlig dækningsafgift af skovejendomme, bliver kompenseret for deres tab af skatteprovenu.

Endelig henviser advokaten til sit høringssvar til lovforslaget (L121 – bilag 8), hvor der er skitseret en løsning, som ifølge advokaten er udgiftsneutral for staten, og som er mere rimelig og hensigtsmæssig end lovforslaget.

Hertil bemærkes:

Som det ligeledes fremgår af bemærkningerne til lovforslaget og kommentarerne til advokatens høringssvar, jf. bilag 2, er baggrunden for forslaget, at visse kommuner er begyndt at opkræve dækningsafgift af statsligt ejede skovejendomme, hvilket ikke er i overensstemmelse med hensigten bag reglerne om opkrævning af ejendomsskat, hvorefter det klare udgangspunkt er, at der skal betales grundskyld af offentligt ejede skov- og landbrugsejendomme.

Det har således ikke været hensigten, at kommunerne skulle kunne opkræve dækningsafgift i det niveau, som det er tilfældet, hvor dækningsafgiften normalt væsentligt overstiger grundskylden. Der er set eksempler på, at dækningsafgiften af statsskov har været fem gange højere end grundskylden af samme ejendom.

Det foreslås derfor, at kommunerne alene skal kunne opkræves grundskyld af offentligt ejede skov- og landbrugsejendomme.

Forslaget indebærer, at der fra 2018 vil gælde ens regler for opkrævning af ejendomsskat for offentlige skov- og landbrugsejendomme m.v. og privatejede ejendomme, der anvendes til disse formål, hvor der kun er adgang til opkrævning af grundskyld.

Desuden skal forslaget ses i sammenhæng med, at der fra 2019 generelt ikke vil blive ansat ejendomsværdier for skov- og landbrugsejendomme, jf. forliget om et nyt ejendomsvurderingssystem af 18. november 2016. Baggrunden er, at det er et bærende princip ved det nye vurderingssystem, at der ikke skal foretages vurderinger, der ikke udgør et beskatningsgrundlag. Med den foreslåede ophævelse af adgangen til at opkræve dækningsafgift af statens skove, vil vurderingerne tilsvarende ikke danne grundlag for beskatningen af statsskove.

Lovændringen vil være udgiftsneutral for kommunerne set under ét. Kommunerne vil således – set under ét – fra 2018 blive kompenseret gennem det kommunale bloktilskud, da det kommunale bloktilskud fastsættes således, at der sikres balance mellem kommunernes udgifter og indtægter samlet set (balanceprincippet).

Der vil alt andet lige være mindre fordelingsmæssige konsekvenser mellem kommunerne. Det skyldes, at hvis der var adgang til opkrævning af dækningsafgift, så ville det fremover have medført et lidt lavere bloktilskud for alle kommuner, mens den højere indtægt fra dækningsafgift kun ville tilfalde det mindre antal kommuner, der besidder skovarealer.

En stigning i kommunernes indtægter som følge af opkrævning af dækningsafgift af offentlige ejendomme vil alt andet lige indebære et tilsvarende lavere statsligt bloktilskud til kommunerne som følge af balanceprincippet, hvorved statens samlede udgifter ville være uændrede.

For så vidt angår 2017 skønnes kommunerne at opnå isolerede merindtægter på op til 100 mio. kr. ved opkrævning af dækningsafgift af skovejendommene i forhold til, hvad der var forudsat. Der har ikke været taget højde for disse merindtægter ved fastsættelsen af bloktilskuddet for 2017, hvorfor staten (Naturstyrelsen) vil få tilsvarende merudgifter. På den baggrund har det været nødvendigt at øge Naturstyrelsens bevilling med 100 mio. kr. i 2017 ved finansiering fra TB-reserven.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslaget og kommentarerne i høringskemaet til høringssvaret fra advokat Thomas Booker (L121 – bilag 8).